

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 4/2013

Käki-harjoitus järjestettiin toisen kerran, jälleen vaativana 7

Toimintaa esiteltiin Orimattilan elomarkkinoilla 10

Pitkän linjan komppanialaisista esittelyssä Janne Halme 11

JOHTAMISHARJOITUS

Tarjosi toiminnallista tekemistä yli satapäiselle joukolle Varusmiessoittokunnan aliupseerikurssin puitteissa.

TÄSSÄ NUMEROSSA:

VARMISTIN NRO 4

31.12.2013

5. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Aluetoimisto 4

Varapäällikkö 5

Johtamisharjoitus 6

Käki kukkui jälleen 7

Combat lifesaver 8

Tulevia tapahtumia 9

Toimintaa esiteltiin Orimattilan elomarkkinoilla 10

Esittelyssä Janne Halme 11

S. 6 Käki 2013
-harjoitus oli fyysisesti ja henkisesti vaativa

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy huhtikuussa 2014. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.3.2014 mennessä.

ISSN-L 2242-4679

ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi
kaarina.honkalampi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
hannutukia@live.fi
045-6356195

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 133
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoinna keskiviikoina 16.30-17.30

Painopaikka

Padasjoen kirjapaino

Kannen ja sisäkannen kuvat Kaarina Honkalampi

Koulun perhepäivässä syksyllä me kokelaat saimme esitellä poliisioiskelua omille perheillemme.

Kun muu maailma kävelee ulos **YSTÄVÄ** kävelee sisään.

KAVERIA EI JÄTETÄ. Auta ystävää hädässä ja miestä mäessä, älä mäen alla. Varmaan jokainen on kuullut ja todennäköisesti allekirjoittaakin vanhat sanonnat. Ja moni myös auttaa. Auttaminen ei aina ole helppoa, mutta taitaa monelle suomalaiselle myös avun vastaanottaminen olla vaikeaa pyytämisestä puhumattakaan. ”Kyllä mä pärjään” tai ”Ei sun tarvii, ei tässä mitään” saattaa ensimmäisenä pullahtaa ulos suusta, kun apua tarjotaan, ja sitten yritetään selvittää yksin. Sydämessään moni ehkä silti toivoisi, että olisi joku toinen mukana jakamassa kuormaa.

Onko niin, että monessa tilanteessa avun vastaanottaminen paljastaisi toiselle oman heikon hetken? Kii-reisessä arjessa ei ehkä myöskään haluta vaivata ketään, onhan useimmilla jo paljon pyörittämistä omassa elämässään. Tai ehkä sitä vain ajattelee, ettei halua näyttää valittajalta, ruikuttajalta tai mikä pahempaa, avuttomalta. Pitää olla reipas ja pärjätä.

Ystävien ja avun merkitys on kuluneen vuoden aikana tullut itselle mieleen useammin kuin kerran. Oma elämä on monella tavalla mennyt uusiksi opiskelun ja avioeron myötä. Ympäriä on vaihtunut melkein kaikki -maisema, naapurit, lemmikki, huonekalut, aikataulut, rutiinit. Onneksi eivät ystävät ja sukulaiset. Alkuun oli koko ajan kiire -selvitettävänä ja järjestettävänä oli paljon käytännön asioita, joissa ei rahalla voi mitata ystävilta saadun avun arvoa. Silloin huomasin, että on ihmisiä, jotka tulevat auttamaan kysymättä. Tai tulevat siitä huolimatta, että on kohteliaasti yrittänyt estellä. Kantamaan laatikoita, ruokapöytää, tai tarjoamaan lahjaksi vanhoja verhoja ja jopa auttamaan niiden ripustamisessa. Kun elämä alkoi käytännön osalta järjestyä uuteen kotiin, tulikin se pahin hetki. Yhtäkkinen hiljaisuus ja tyhjä olo -mitäs nyt? Enpä tiedä, mitä noillakaan hetkillä olisin tehnyt ilman apua, ystäviä, jotka hakevat ovelta omaan kotiin kyläilemään, kyselemättä kattavat ylimääräisen lautasen pöytään, soittavat ja kysyvät kuulumisia, lähtevät lenkkiseuraksi tai tunkevat käteen nenäliinoja kun itku, räkä ja kuola valuvat. Tapoja auttaa on monia, eikä ole mitään oikeaa tai väärää.

Kun on saanut apua, voi vain toivoa, että on itsekkin entistä parempi auttamaan muita. Että voi maksaa takaisin sitä mitä on saanut. Enää en ainakaan suostu helpolla hyväksymään vastaukseksi, että ”kyllä mä pärjään”. Konkreettisen avun antaminen voi olla samalla mitä mukavinta aikaa yhdessä ystävien kanssa. Ottaa myös rohkeasti apua vastaan, kukaan tuskin jaksaa olla reipas 365 päivää vuodessa 24/7. Ystävälle ei tarvitse esittää niin.

**Talvisin terveisin hienoa alkanutta vuotta toivottaen,
Kaarina.**

PAAVO OLIYHDEN lempiharrastuksensa parissa kaverinsa Pekan kanssa. Laitesukellusretki suuntautui hyisenä pakkaspäivänä vuolaaseen virtaan joka virtauksen ansiosta pysyi avoimena kovillakin pakkasilla. Paikka oli miehille tuttu ja siellä oli sukeltu monina aikaisempinakin talvina. Olosuhteet pinnan alla olivat mahtavat - vesi oli todella kirkasta, ainakin Suomen olosuhteisiin nähden. Sukellus sujui mainiosti ja suunnitellun sukelluksen päätteeksi miehet nousivat pintaan kommunikoimaan. ”Mulla on vielä ilmaa säiliöissä, mikä sun tilanne on?” kysyi Paavo Pekalta. Pekka nyökkätteli tilanteen olevan sama.

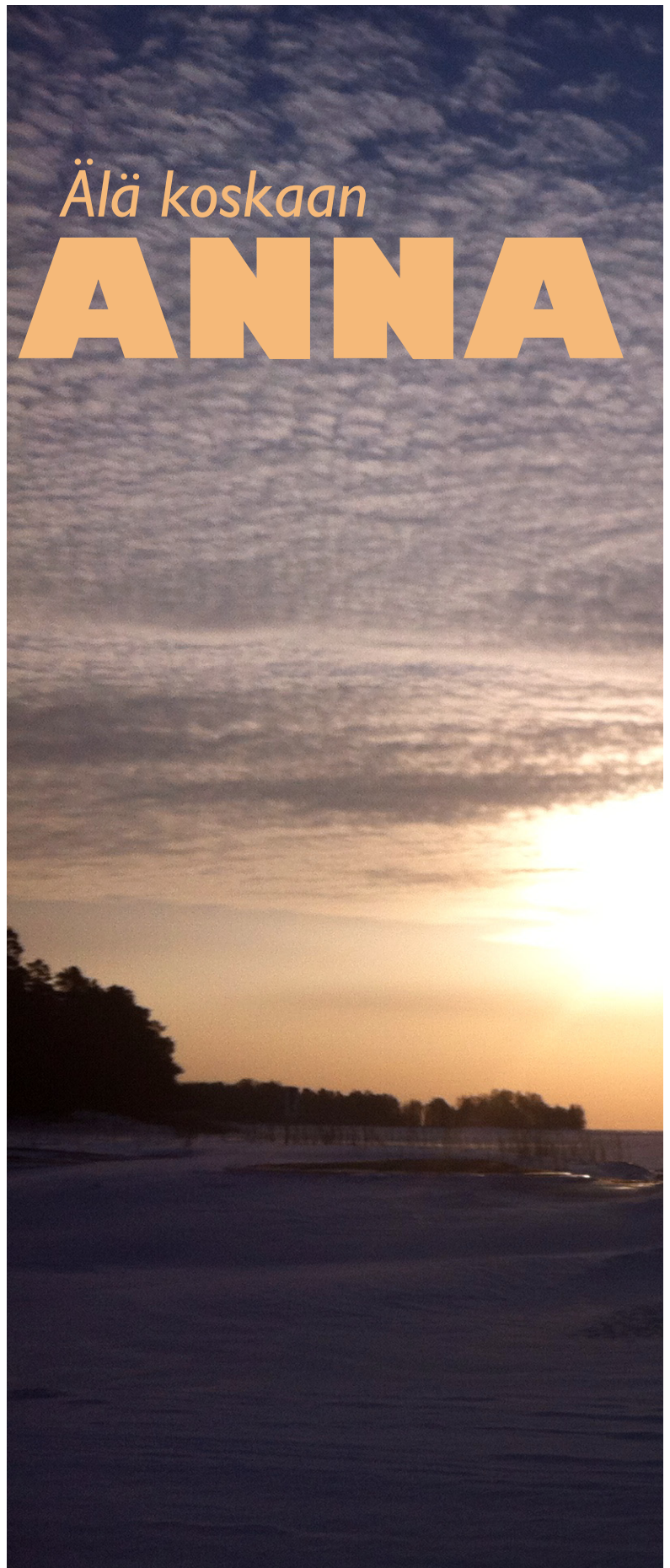
Miehet päättivät ottaa vielä yhden lyhyen kierroksen ennen vedestä poistumista. Sukellus sujui hienosti tutussa ympäristössä. Paavo vilkaisi Pekan suuntaan ja huomasi että Pekkaa ei enää näkynyt. Kokeneena sukeltajana Paavo tiesi mitä tehdä: Paavo odotti minuutin paikallaan osoittaen valaisimellaan ympärilleen ja etsi merkkejä Pekan läsnäolosta. Minuutti kului ja Paavo alkoi nousta pintaa kohti. Turvapäähdyksen aikana Paavo etsi edelleen katseellaan merkkejä Pekasta. Samalla Paavo huomasi että hänellä ei ollut enää kovin paljoa ilmaa jäljellä säiliöissään – pieni huoli Pekasta alkoi nousta Paavon mieleen. Paavo tiesi että seuraavaksi tulee nousta pintaan ja etsiä Pekan ilmakuplia virtaavasta vedestä. Pintaa kohti noustessaan Paavo huomasi kauhukseen pinnan oleva jään peitossa. Paavo laskeutui hieman ja yritti nähdä olisiko lähistöllä avovettä mutta sitä ei näkynyt. Ajatukset alkoivat juosta Paavon mielessä – mikä hölmö ratkaisu olikaan ollut jatkaa sukellusta. Painemittarin viisari läheni nolaa ja lopulta Paavo hengitti viimeisen henkäyksen ilmaa säiliöstään.

Tämä oli tässä, ajatteli Paavo, kokien samalla suurta syyllisyyttä läheisten tuskasta joka hänen poismenonsa aiheuttaisi. Paavo näki valonpilkahduksen, ajatellen sen oleva lähestyvä loppu. Valo kirkastui ja näkyviin tuli Pekka! Paavo ui nopeasti Pekan luo, näytti ilman olevan loppua ja Pekka antoi vara-annostajallaan ilmaa Paavolle. Miehet katsoivat hetken toisiaan, Pekka näytti että hänellä olisi ilmaa noin viideksi minuutiksi heille molemmille. Katseilla ja eleillä hetken viestittyään miehet päättivät yrittää löytää pois jään alta seuraamalla uloshengityksen ilmakuplia.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Ratkaisu osoittautui oikeaksi.

Paavo haluaa sanoa meille yhden asian: Älä koskaan anna periksi.

Mika Heinonen

PERIKSI

*PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
NYT FACEBOOKISSA*

<https://www.facebook.com/phmaakk>

JOHTAMIS- HARJOITUS

Varusmiessoittokunnan toiminnallinen harjoitus sisälsi monipuolista tekemistä ja oppia niin aliupseerioppilaille kuin ”vanhoille parroillekin”.

TALVEN NÄYTTÄESSÄ ensimmäisiä merkkejään kokoontui 15 komppanialaista 22.11 Riimun luokkaan pohdittamaan varusmiessoittokunnan AUK:n johtamisharjoituksen tehtäviä. Aikaisemmin oltiin jo istuttu alas kerran ja alustavat askelmerkit oli jo selvillä kapteeni Tenhun johdolla. Oppilaitten suorittaessa viikonlopun ensimmäisiä tehtäviä suunnituksesta ampumatehtävien kautta hypotermiastettiin maakkilaiset jakoivat tehtävät ja kävivät ohjelman läpi. Harjoitusta oli kehitetty huomattavasti pidemmälle edellisvuoteen verrattuna rastityyppisestä enemmän toiminnallisiin kokonaisuuksiin ja tehtäviä kertyi meillekin johtamistehtävistä, arvioinneista aina erinäisiin aputehtäviin asti. Lisäksi MPK antoi tukea mm. huollon osalta, reserviläisiä oli kutsuttu vastaosastoksi, joten kaikkiaan harjoituksen vahvuus oli pitkälti toista sataa henkilöä.

Lauantai alkoi aamuvarhaisella siirtymisellä ryhmien kokoontumispaikoille ja arvioitsijat saivat oman ryhmänsä valvovan silmän alle. Ryhmää kohti tuli kahdesta kolmeen arvioitsijaa, joten ryhmänjohtajan lisäksi myös varajohtajan toimintaa ar-

vioitiin unohtamatta silti koko ryhmän toimintaa. Aamupalan jälkeen ryhmät siirtyivät vihollisen oletetun hyökkäysuran varrelle tekemään miinoitusta ja murrosta, jonka jälkeen ryhmänjohtajat valitsivat tuliylläkköasemat. Palautetta annettiin myös suoritusten aikana esim. sijoittumisten osalta. Oppiminen oli tällöin tehokkaampaa kuin jälkepäin annettu palaute.

Onnistuneen ylläköön ja irtautumisen jälkeen ryhmät siirtyivät seuraaviin aseisiin viivytystaisteluihin. Uutta taistelutapaa käyttäen vihollista voimaa kulutettiin useammalla iskulla samalla viivytäten sen etenemistä. Rykmentin komentajan kierrellessä tyytyväisenä joukkojen keskellä viivytystä jatkettiin tauluvaraston kentän maastoon.

Taistelut jatkuivat lounaan jälkeen viivytyksillä ja iskuilla. Tässä vaiheessa Mustosen Juha liittyi mukaan joukkueenjohtajaksi. Käskynannon jälkeen ryhmät siirtyivät viivyttämään edelleen etenevää vihollista Kapulatien varteen. Iskun jälkeen vetäytymistä jatkettiin Mörssärin suuntaan ykkösryhmän otta-

essa kovimman paineen vastaan. Ryhmänjohtajat saivat kokemusta tilannejohtamisesta Juhan määrätessä yhden ryhmän koukkaamaan vihollisen sivustaan toisen sitoessa. Jälleen johtajille ja varajohtajille annettiin vinkkejä tilanteista ja aktivoitiin heitä toimimaan sen mukaan.

Vihollisen vetäydyttyä joukot siirtyivät lentokentän pohjois-päätyyn majoitusalueelle ja luovuttivat rintamavastuun. Yön ohjelmana oppilailla oli tiedustelu omien kouluttajien johdolla.

Lumisen aamun sarastaessa tiedustelutietoja oli hankittu jäämättä kiinni viholliselle. Joukkue vahvistui vielä tulenjohtolla Lännpään Laurin myötä. Käsikynnän jälkeen ryhmät saivat tehtäväksi vastahyökkäyksen siten, että kaksi ryhmää eteni sinkosektoria kohti yhden ryhmän tukiessa oikeaa sivus-

taa Riimun suunnalla. Epäsuoran tulen jälkeen saatiinkin pian kosketus vihollisen partioon. Nopeasti kaksi ryhmää saivat vallin haltuun kolmannen ryhmän edetessä sivustalla. Vihollinen vetäytyi ja tilanne olikin nopeasti vihelletty poikki.

Aamupalan jälkeen olikin enää palautteiden vuoro. Toimivia johtajia oli vaihdettu koko harjoituksen ajan ja maakuntakomppanialaiset arvostelleet toiminnan taisteluiden osalta. Valitettavasti kaikki oppilaat eivät päässeet johtamaan taistelutilanteita, mutta jokainen sai varmasti tuntumaa johtamisesta. Johtamista ei opi hetkessä vaan siihen täytyy kasvaa kokemusten myötä. Viikonloppu oli vanhoille parroillekin erittäin opettavainen ja oli ilo huomata Soittokunnan loistava ryhmähenki ja oppimiskyky!

Teksti Erkki Vilja **Kuva** Varusmiessoittokunta

KÄKI KUKKUI

Vaativa harjoitus palasi ohjelmaan **JÄLLEEN** toisen kerran historiassaan.

SYYSKUU 2013 TOI mukanaan KÄKI-harjoituksen. Harjoitus oli toinenlaatuaan Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian historiassa.

Harjoituksen tavoitteena oli testata ja arvioida kokelaiden henkistä ja fyysistä toimintakykyä, sotilastaitoja sekä kykyä toimia ryhmässä johtajana ja johdettavana. Harjoitus toimi myös suoritusvaatimuksena komppanian valmiusosastoon haluaville.

Harjoitus oli jaettu kahteen pääosaan. Fyysinen osa oli yön yli kestävä äärimmäisen vaativa koettelemus. Osiossa kokelaat ajettiin ruumillisen sietokyvyn ääri rajoille erinäisin liikuntaharjoittein. Toisessa osiossa joukko jaettiin partioihin/ryhmiin ja varustettiin soveltavia tehtäviä varten.

Aamulla joukko lähti tehtäville, joita oli ripoteltu ympäri Päijät-Hämettä. Tehtäviä ja testavia rasteja oli vuorokauden aikana monipuolisesti. Tiedustelu-, taistelu- ja ensiaputehtäviä ALTO-vaiheen hengessä, sekä monia harmaan-vaiheen sovellettuja operaatioita vesipelastuksesta kiinniottoihin köysilaskeutumisineen. Kaikki vaiheet arvosteltiin ja painetta pyrittiin pitämään yllä läpi harjoituksen.

Harjoitus oli laatuaan ainutlaatuinen ympäristössään. Harjoitus oli erittäin vaativa sekä kokelaille että järjestäjille, mutta tavoitteeseen päästiin! Kiitos tästä komppanian toimijoille ja tukijoille, naapurikuntien joukkueille ja johtajille sekä tilannekeskuksen henkilöstölle!

Teksti Juha Mustonen

[teema]

COMBAT LIFESAVER

Taistelupelastajan avulla haavoittunut voi selvitä kriittisistä ensimmäisistä minuuteista ja päästä lääkintähenkilöstön hoidettavaksi.

NYKYAIKAISESSA SODANKÄYNNISSÄ

taistelevat joukot toimivat usein laajalla alueella ja jatkuvassa liikkeessä, mikä asettaa perinteisen lääkintähuoltomallin suurten haasteiden eteen. Suurista etäisyyksistä johtuen lääkintähenkilöstölle muodostuu ongelmalliseksi päästä hoitamaan taistelussa haavoittunutta sotilasta riittävän nopeasti tilanteissa, joissa taistelijaparin oma ensiapuvalmius ei riitä. Tähän tarpeeseen vastaamaan, taistelijaparin ensiavun ja lääkintähenkilöstön suorittamien toimenpiteiden välimaastoon sijoittuu taistelupelastaja.

Taistelupelastaja on taistelija, jolla on päätehtävänsä lisäksi astetta laajempi lääkinnällinen koulutus ja sitä kautta kyky auttaa haavoittunutta taistelijaa selviämään kriittisistä ensimmäisistä minuuteista ja vakauttaa haavoittuneen tila niin että tämän mahdollisuudet selvitä lääkintähenkilöstön hoidettavaksi kasvavat merkittävästi.

- Taistelupelastaja on kuitenkin aina ensisijaisesti ryhmänsä taistelija ja vasta taistelutehtävän jälkeen tärkeysjärjestyksessä ovat lääkinnälliset toimenpiteet.

Aika, jolloin taistelijalle opetettava ensiapu tarkoitti painesidettä ja palomiehen otteella varusteista riisutun taistelijaparin kantamista pihan päästä päähän ja kiristyside mainit-

tiin viimeisenä oljenkortena sivulauseissa on vähitellen painumassa historiaan. Lähtökohtaisesti Jokainen taistelija osaa nykyisin tyrehdyttää kriittisen raajaverenvuodon kiristysiteellä ensimmäisenä ensiaputoimenpiteenään ja näin vaikuttaa suurimpaan taistelukentällä uhreja vaativaan, hoidettavissa olevaan vammatyyppiin. Taistelupelastajan koulutus jatkaa tästä oleellisimmilla toimenpiteillä, jotka on kenttäoloissa suoritettavissa ilman lääkärin pätevyyttä. Tactical Combat Casualty Care tai lyhyemmin TC3, suomeksi taisteluensiapukoulutuksessa taistelupelastajat harjoittelevat kiristysiteiden käytön ja haavoittuneen avakuointitekniikoiden lisäksi muun muassa erilaisten kaupallisten ja improvisoitujen painesiteiden käyttöä ja tekemistä niin raajoihin, kuin ongelmallisempiin hartia- ja nivusalueen osumiin, perehtyvät paineisen ilmarinnan muodostumiseen ja hoitoon ilmarintasidoksilla, tilapäisvälinein ja kanyyllilla painetta lievittämällä, opettelevat nenänieluletkun käyttöä ja opettelevat aloittamaan suonensisäisen nesteytyksen.

Kolme onnekasta maakuntakomppanioiden taistelijaa Päijät-Hämeestä ja Pirkanmaalta oli etuoikeutettuja osallistumaan Yhdysvaltain Armeijan järjestämään Combat Life Saver -sertifiointikoulutukseen Saksassa ja saavutti CLS -pätevyden.

[tulevia tapahtumia]

Lihaskuntotestit ja cooperit 2014

Päivät ovat korvamerkitty joukkueittain ja joukkueenjohtajat huolehtivat joukkueensa paikalle. Mikäli päivät eivät jollekin sovi, on toki mahdollista tehdä testit muinakin kuin oman joukon testauspäivinä. **MUITA TESTAUSPÄIVIÄ EITULLA JÄRJESTÄMÄÄN!!!**

LKT 6.4 sunnuntai klo 18.00 Sale
LKT 25.5 sunnuntai klo 18.00 KRH/Käki
LKT 8.6 sunnuntai klo 18.00 1. joukkue

LKT 14.9 sunnuntai klo 18.00 Komento/Huolto
LKT 19.10 sunnuntai klo 18.00 rästitestit
LKT 23.11 sunnuntai klo 18.00 rästitestit

COOPER 17.5 lauantai klo 11.00 Sale
COOPER 14.6 lauantai klo 11.00 KRH/Käki
COOPER 23.8 lauantai klo 11.00 1. joukkue
COOPER 6.9 lauantai klo 11.00 Komento/Huolto

Lihaskuntotestit pidetään rykmentin palloiluhallissa. Cooperin testit pyritään pitämään Radiomäen kentällä, vaihtoehtoinen paikka on Pikku-vesijärven ranta.

Maakuntakomppanian kuukausipalaverit

Kuukausipalaverit pidetään Hämeen Rykmentin Esikuntaeskadroonan auditoriossa klo 18.00 alkaen, ellei muuta ilmoiteta.

To 16.1.
To 13.3.
To 15.5.
To 14.8.
To 16.10
Varalla mikäli tarvetta ilmenee To 13.11.

Koulutus- ja ampumapäivä reserviläisille 8.3.2014 klo 08.30 – 18.00 Hälvälän ampumaradalla.

Voimankäyttökoulutukset

VK 1 ajankohta 29-30 Maaliskuuta
VK 2 ajankohta 26-27 Huhtikuuta
Ilmoittautumiset antti.kuusinen@maakuntakomppania.fi 17.03.2014 menessä. Kurssin minimivahvuus 10 henkilöä.

Paikallistaistelukilpailu "LYLYINEN"

Hälvälän ampuma- ja harjoitusalueella lauantaina 31.5.2014. Ilmoittautumiset 14.4.2014 kuluessa Päijät-Hämeen aluetoimistoon sähköpostitse: pajat-hameenaluetoimisto(at)mil.fi ja kopiona jori.luoma-nirva(at)mil.fi sekä timo.matilainen(at)mil.fi

Koulutus oli tasoltaan erittäin laadukasta ja useiden vuosien taistelukokemukseen pohjautuvana äärimmäisen käytännönläheistä. Ja kuten niin usein muulloinkin, ero siinä miten asiat avautuvat kirjoista opiskeltuna, verrattuna siihen miten kokemuksesta lähtevä perustelu kämmenselän käytölle avoimen rintahaavan painamiseen, on kuin yöllä ja päivällä. Koulutus koostui luokkahuoneosuuden teoriaopiskelusta ja käytännön tekemisestä jota tarjosi paikalle rakennettu simulatori, The Viper Pit. Vaikka teoriakoulutuskin oli poikkeuksellisen mielenkiintoista ja elävää kokeneiden kouluttajien ansiosista, oli antoisinta kuitenkin toiminta Viper Pitissa. Yksinkertaisilla asioilla, kuten fyysisellä rasituksella, taistelun äänillä, savulla, pimeydellä, suorituspainella ja tekoverellä saatiin havoittuneiden nukkejen amputoituneiden raajojen verenvuodon tyrehdyttämisestä ja evakuoimisesta varsin haastavaa ja opettavaista -tape the shit out of it!

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian koulutustarjonnassa TC3 koulutus tulee jatkossa olemaan entistä enemmän esillä ja varsinkin virka-aputehtäviin sitoutuvien henkilöiden osalta tähän tullaan panostamaan.

Teksti ja kuva Tommi Tirkkonen

[perhetapahtumia]

Varmistin onnittelee perheenisäyksestä!

Sanna ja Janne Lahtinen

27.11. klo 3.33
Pikku prinssi, 3060g, 48cm

TOIMINNAN ESITTELYÄ

Elomarkkinoilla Orimattilassa

MAANPUOLUSTUSJÄRJESTÖT, MPK ja Päijät-Hämeen maakuntakompania esittelivät toimintaansa sunnuntaina 11.8 Orimattilan elomarkkinoilla. Aurinkoinen ja puolipilvinen sää houkutteli toritapahtumaan kiitettävän runsaasti yleisöä. Maanpuolustusosastollakin vieraili kiinnostuneita kansalaisia välillä tungokseksi asti, etenkin kahdella EKO-aims rynnäkkökiväärillä varustettu ammutapiste oli suosittu.

Näyttelykalustoa oli esillä tällä kertaa hiukan vaatimattomasti: PV:n maastohenkilöauto Hilux ja ammutapisteiden ”taustavallina” toiminut paketti-Transit. Isomman mallin korjaamotelttaan oli järjestetty Orimattilan reserviläisten ja reserviupseerien toimesta RES -ja RUL-liittojen sekä MPK:n toiminnan esittely. Laserammuntaa sekä maakuntakompanian esittelyä ja rekrytointia teltan ulkopuolella suoritti kompanian neljän taistelijan ryhmä. Onnistuneista ampumasuorituksista palkittiin mm. kävelysauvoilla ja makeisilla... Lisäksi paikalla toimi Swat-teamin militariamyymälä. Markkinapäivän virallinen myyntiaika oli klo 9 - 15. Asiakkaita alkoi kierrellä myyntitiskkeillä kuitenkin jo ennen aamukahdeksaa. Seitsemän miehen esittelijäosastolla oli kiireisimpään, eli puolenpäivän aikaan jopa pieniä vaikeuksia lounastauko-

jen järjestelyssä. Torilla arvioitiin päivän aikana käyneen ainakin parituhatta vierasta. Kansalaisten joukosta mainittakoon osastolla vierailut Eduskunnan puolustusvaliokunnan jäsen Mika Kari (SDP). Maanpuolustustoimintojen esille tuonti niin sanotun tavallisen kansan keskuuteen vaikuttaa kaikesta päätellen kannattavalta sijoitukseksi. Näin erityisesti Päijät-Hämeessä, kun lähivaruskunnan näkyvyys ja yhteydet jatkossa katoavat.

Teksti Arto Tapiomaa **Kuvat** Jari Hamberg

[henkilö]

LÖYLYSTÄ SE ALKOI

Janne Halme, niin kuin moni muukin, lähti mukaan maakuntajoukkoihin kaverin houkuttelemana. Piti nähdä omin silmin, mitä toiminta ja ihmiset ovat.

Kun eräänä lauantai-iltana vuonna 2007 istuimme hyvän ystäväni ja lajitoverini evp Ylii. S. Mäkeläisen kanssa saunan lauteilla löylyn lämmöstä nauttien ja virvokkeita siemailen, kuinka ollakaan puheenaiheet siirtyivät kuin huomaamatta armeija-aikoihin ja muihin sotajuttuihin. Siinä jutustelun edetessä sain kuulla, että Päijät-Hämeen alueelle oltiin perustamassa maakuntajoukkoja. Kuulin tuolloin asiasta ensimmäistä kertaa ja kiinnostus asiaa kohtaan heräsi. Sain siinä löylynheiton lomassa lyhyen raportin aiheesta ja koko juttu tuntui aina vain mielenkiintoisemmalta. Vielä kun silloinen maakuntakomppanian päällikkö, siihen aikaan Ylii. Tenhu sai löylykaveriltani niin jätävät kehut, että epäilin mielessäni onko tuollaista ukkoa olemassakaan. Ja jos on, se olisi nähtävä omin silmin.

Silloin 2007 loppuvuodesta sitten ensimmäisen kerran

marssin Rykmentin painisalille ja siitä alkoi seikkailuni Maakuntakomppaniassa. Varsin pian sain muuten huomata, että kyllä sellainen ”Jätävä Äijä” tosiaankin oli olemassa. Niitä oli kuulemma vain yksi kappale tässä universumissa. Mutta meidän kaikkien onneksi tämä oli juuri Hämeen Rykmentissä. Aika kului ja päälliköksi vaihtui Matilaisen Timo ja sama ralli sen kuin jatkui. Juuri nämä henkilöt ovat olleet suuresti vaikuttamassa siihen, että olen kokenut tähän joukkoon kuulumisen hienoksi ja tärkeäksi asiaksi.

Komppaniassa viettämäni aika on tietysti jättänyt paljon toinen toistaan mahtavampia muistoja lukuisista harjoituksista

ja tapahtumista. Niistä hienoimpana ne monet uudet kaverit joita olen saanut. Tähän joukkoomme mahtuu todellakin kaikenlaista viheltäjää laidasta laitaan, joiden kanssa on väännetty monet harjoitukset, valvottu vartiossa, marssittu, nukuttu teltassa, paleltu, naurettu (Riipinen nauratti), hikoiltu ja oltu aivan käkenä keskellä pimeää metsää ja onpa käyty välillä ulkomaillakin retkeilemässä. Mieleen ovat myös jääneet mielenkiintoisina ja motivoivina kaikki harjoitukset joissa on päässyt ampumaan. Erityisesti ampumaleirit Hätilässä sekä Pahkajärvellä olivat upeita kokemuksia. Voi todellakin sanoa, että maa-

kuntajoukoissa pääsee kokemaan paljon sellaista mikä ei tavalliselle tasamaantallaajalle ole mahdollista. Ja mikä paras-ta, kaikki ”firman” piikkiin.

Vuosia on siis takana ja monenlaista nähty ja koettu. Kun tässä joukossa katson, millaisia sotureita vieressä seisoo,

voin hyvällä omatunnolla tuntee hiukan ylpeyttä, että saan olla yksi teistä. Siksi vähintään saman verran vuosia toivon vielä olevan edessäpäin ja monia haastavia ja mielenkiintoisia harjoituksia tulossa.

Tietämättä tämä lehden ilmestymispäivää, toivotan kaikille kuitenkin rauhallista Joulua ja hyviä harjoituksia vuodelle 2014. Hakkaa päälle!

Teksti Janne Halme

”..epäilin mielessäni, onko tuollaista ukkoa olemassakaan. Ja jos on, niin se on nähtävä omin silmin.”

VARMISTIN 2013

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania